

ՔՐԻՍՏՈՄՆ ԱՆԱՊԱՏՈՒՄ

Անապատի մեջ խավար ու տխուր,
Ցրված քարերից մի քարի վըրա,
Գլխակոր նըստած, մտախոհ ու լուռ՝
Աշխարհի մասին մըտածում էր նա:

- 5 Նրա ճակատը մուժն էր ավելի,
Քան անապատը գիշերվա մթնում,
Մտածում էր նա՝ սեր-լույս ծավալի
Մարդկային կյանքի մուժն անապատում:

- Աչքի առաջև անց էին կենում
10 Սըրով, արյունով խուժադուժ ազգեր,
Անճար ու տըկար լաց էին լինում
Աղքատը, այրին ու որբը անտեր...

Եվ անապատում մի քարի վըրա
Միայնակ նըստած մըտածում էր նա...